

KURYER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 2 MAJA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S. Peterzburg dnia 22go Kwietnia v. s.

Z powodu zaięcia Paryża, i wielkich pomyslności zbliżających pokóy świata, Stolica nasza oddając się uczuciom najwyższej radości, przez trzy następane wieczory 15, 16 i 17go przepysznie illuminowana była. Wszędzie transparenta tysiącami ogniów jaśniejące, tłumaczyły wdzięczność i miłość poddanych ku najlepszemu i największemu z Monarchow.

Dnia 18go z tegoż powodu Zgromadzenie Handlowe w domu swoim dawało wspaniały Festyn. — Przytomność najznakomitszych osób Stolicy, i wewnętrzne oświecenie domu nadawały wielką świetność temu zgromadzeniu. W jednej z najprzepyszniejszych sal, stawil się wysoki i zdumiewający obraz. Popiersie ALEXANDRA I. oświecone sześciuset światel blaskiem, który zdając się przesadzać ze światłem słońca, oznaczał nastąpienie nowej i szczęśliwej dla ludzkości epoki. — Na kolumnach sali były oznaczone te miejsca, na których się wstawil zwycięski oręż Rossyi — nad drzwiami prowadzącymi do drugiej sali czytano te słowa: *Paryż wzięty dnia 19go Marca 1814.* Gdy Zgromadzenie zasiadło do stołu z wysokości chorow dała się słyszeć przedziwna wokalna Muzyka, podnosząca i zachwycająca serca, która przy spełnieniu toastow ustępowała miejsca wojenney i huczney. — Lecz niepodobna jest wyrazić tego umiesienia, jakim całe zgromadzenie przeięte było, gdy P. Złow śpiewał następane wiersze:

А ты нашъ Ангелъ избавишель
Подпора Царствъ — злодѣевъ спрахъ.
Народныхъ правъ воцшановишель,
На шронѣ Тишѣ — перунѣ въ бояхъ.
Тебѣ хвалу поюшъ Цары,
Твой храмъ — сердечны алтари!

(*Ty zaś, co jesteś naszym Aniołem Zbawicielem, podporą Państw — postrachem złoczyńców — Tytusem na Tronie, a gromem w bojach — Ty, co powracasz wydarte prawa narodom — Którego chwałę opiewają Władcy ziemi — przybytek serc ludzkich jest Świątynią twoją!*)

Huczne oklaski zagłuszyły wszystko, a uniesienie słuchaczow wyżey się jeszcze podniosło, gdy tenże P. Złow z uczuciem i najmocniejszym wyrażeniem zaśpiewał:

Въ побѣдахъ Славянинѣ возроць
Ликуй Москва — въ Парижѣ Россѣ!

(*Słowianin wzrost wpośród zwycięstw — Ciesz się o Moskwę! — Rossyanin w Paryżu!*)

Potém P. Samoyłow śpiewał pieśń Publiczności ulubioną: „Прими побѣдъ венецъ, Na wyrazy „niech żyje, ALEXANDER!” Oczy wszystkich wyrażające nauczulszą miłość i wdzięczność zwróciły się na popiersie Wielkiego Monarchy, któremu Rossya winna tę z niczém nie mogącą się porównać chwałę, iż mieszkańcy Paryża w zwyciężcach swoich poznali — nie Mścicieli — nie, — ale Zbawców i braci swoich! Niegdyś Piotr Wielki zboczył swą szablę krwią własnych żołnierzy, dla ocalenia od rabunkow i gwałtów zdobytego przez siebie miasta — Przykład rzadki, nieśmiertelny! — A dziś? — W popiół obrócona starożytna stolica Rossyi! niezliczone mordy i pozogi, które nieprzyjaciel w tych kraiach roznosił — wołała o zemstę — Krwią opłacony ostatni krok pod samymi murami Paryża — szturmem

zdobyte ostatnie przedmurze Tyrana! — Rozsrożony żołnierz rzuca groźnym okiem — wyrwa się z jego ręki narzędzie śmierci i zniszczenia — lecz ALEXANDER weyrzał, i Swe uczucia politowania i ludzkości przelewa w serca swoich wojowników — nie nawiść i zemsta zamieniają się w miłość — mury Paryża stają się przybytkiem pokoju — i zgromadzeniem wielkiej Europeyskiej Familii — Któż na ten widok z Rossyaninem nie zawoła:

Прими побѣдъ венецъ
Опечества Опедъ!
Прешола съ висошы
Почувшвуй сладось Ты
Ошрадой смершымъ бышь
Хвала Тебѣ!

(*Oycze Oyczyzny, przyjmij wieniec zwycięstwa — Z wysokości tronu uczuy tę słodycz, iż jesteś pocieszycielem śmiertelnych! Tobie cześć nasza!*)

Za nastąpieniem nocy dom Zgromadzenia Handlowego był przepysznie oświecony, i tak się zakończył ten festyn równie z ważności swojego przedmiotu, jak z gustu i wspaniałości znakomity.

(z Pocz: Pótn. i z Inwał.)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

Wiedeń dnia 28go Kwietnia n. s.

Gazeta Uprzywileiowana Wiedeńska zawiera następane Urzędowe wiadomości z Paryża pod dniem 18 Kwietnia.

„J. C. K. Mość dnia 16 udał się do Rambouillet dla odwiedzenia Maryi Ludwiki Xiężny Parmy i Placencyi. Pani ta lubo nieco chora od dni kilku, wyszła wraz z synem swoim na spotkanie Monarchy, Oycy swojego, aż do pierwszej bramy zamku, skąd towarzysząc J. C. Mości do swoich pokoiów, kilka tam godzin z nim przebyła. — Były to pierwsze szczęśliwe chwile, jakich ta młoda Monarchini, od wielu miesięcy, miotana nawałnościami ostatnich czasów, doświadczać nie mogła. Z tylu smutkow i udręczeń pocieszyła ją terazniejsza rozmowa z Oycem, i ta Pani przyjęła chętnie podaną sobie od J. C. Mości propozycyą udania się na kilka miesięcy na łono swojej familii. — J. C. Mość nocował w Rambouillet, a dnia 17go Kwiet. powrócił do Paryża. — W. Xiężna, Marya Ludwika d. 22go t. m. odieżdża do Austryi, i ma przebywać w Schönbrunn. Towarzyszyć jej będzie Xna Montebello i inni jej wierni słudzy. Jen. Major Hr. Kinsky, i Szambellani, Hrabowie Eugeniusz Wrba i Taaffe odebrali rozkaz towarzyszenia Monarchini w tej podróży — Ta wspaniała Córka Cesarska, która przez rzadkie w dziejach poświęcenie się ma niezaprzeczone prawo do wdzięczności swojej oczyzny, zjednała sobie także błogosławieństwa całej Francyi. Zostawia ona w tém Państwie sławę z rozlanych szczodłą ręką dobrodzieystw i wielu łez osuszonych: nigdy zaś w tych czasach pełnych okropności z jej winy jedna nawet łza uronioną nie była.

FRANCJA.

Lord Wellington w skutku nowego zwycięstwa wszedł do Tuluzy. Monitor pod dniem 18 Kwietnia n. s. tak donosi o tym wypadku.

„Nic bardziey nie dowodzi, jakiego występku dopuścili się ci, którzy opóźnili dójście rozkazow Rządu d. 1go t. m. datowanych, jak nowy i nieuczestny krwi rozlew, który miał miejsce d. 10go pod marami Tuluzy. — Marsz. Xze Dalmacyi, pomimo przedsięwziętych przez Rząd Tymczasowy środków

ostrożności, nie był uwiadomiony o przemianach, które Francji i światu przywracały pokój, i przyjął wydaną sobie bitwę. Nowe Cypryssy i nowe laury. Obiedwie armie, pełne dla siebie wzajemnego szacunku, jeszcze raz zmierzyły się z sobą, i woyska Francuskie, po bohatyryskim odporze, opuściły *Tuluze*. Oplakiwać musimy śmierć Jenerała *Dywizyi Taupin*; Jenerałow *Harispe* i *Baurót* ciężko ranieni. Jener. *Berlier* i *Gasquet*, Półkownik tego regim. i szef batalionu *Morlincourt*, który kierował baterjami rany odnieśli. — Potrzeboby mianować wszystkich Jenerałow i Oficerow tego walecznego korpusu, aby wymienić tych, którzy rozrządzenia Marszałka dzielnie wspierali, lecz jakimże smutkiem będzie przeięta dusza, gdy sobie pomyślimy, że tak szlachetna krew nie dla oyczyzny płynęła. — Teraz wszyscy Marszałkowie są dokładnie o wszystkiem uwiadomieni, i nie masz żadnego korpusu, któryby nie uznał obowiązków swoich: Woyska odpoczywają po trudach czekając podpisania pokoju, tego pokoju, który prawemgo Króla Francji, przedmiot miłości i życzeń nieszczęśliwego ludu, na łono jego poddanych i do jego Stolicy sprowadzi.

Paryż d. 16 Kwiet. Monsiur, Namieśnik Jeneralny Królestwa, mianował współczłonkami Tymczasowey Rady Stanu; Xięcia *Beneventu*, Xięcia *Conegliano*, Marszałka Francji (*Moncey*), Xięcia *Reggio*, Marszałka Francji, Xięcia *Dalberg*, Senatora *Hr. Taucourt*, Jen. i Senatora *Hr. Beurnonville*, Abbeego *Montesquiou*, Jenerała *Dessolles*. — Sekretarzem tej Rady Barona *Vitrolles*.

Paryż d. 17go Kwiet. C. Marya Ludwika widziała się wczoray z Cesarzem Oycem swoim w małym *Trianon*. Pamięć cnót i dobroci tej Monarchini nigdy w sercach Francuzów nie wygaśnie. — Cesarz Austryacki powrócił dziś do tej stolicy, i w towarzystwie Xcia *Metternicha* o godz. 6 w wieczor odwiedził J. K. W. Monsiura, Namieśnika Jeneralnego Królestwa.

Wszystkie twierdze Francuskie naśladowia przykład Stolicy, wszystkie uznawszy Rząd Królewski, wstrzymały nieprzyjacielskie kroki. W *Moguncyi* Jenerał *Hr. Morand* wydał odezwę do załogi, donoszącą jej o zaszyłych odmianach: po której cała załoga przypięła białą kokardę. — W nowym *Bryzaku* od 12go Kwiet. ustał obustronny ogień, i załoga uznawszy Rząd Królewski otworzyła bramy. — *Huninga* kapitulowała dnia 14go Kwiet. i uznawszy za Króla *Ludwika Stanisława Xawerego*, otworzyła bramy swoje dla oznaczoney liczby woysk Sprzymierzonych, z którymi razem załoga służbę twierdzy odbywać będzie. Kapitulacya ta składa się z 10ciu artykułow urzędowie ogłoszonych. — Twierdza *Strazburg* uznała także Rząd nowy, i otworzyła swe bramy. — Komendant tylko twierdzy *Landau* dotąd się nie oświadczył, i przedłuża kroki nieprzyjacielskie.

Zasady Konstytucyi Francuskiej.

Senat naradziwszy się względem projektu Konstytucyi, podanego mu od Rządu Tymczasowego, w skutku postanowienia swego z dnia 4go b. m., i wysłuchawszy w tym względzie zdania sprawy szczególnego wydziału, z 7miu Członkow złożonego, stanowi następujące artykuły:

„I. Rząd Francuski jest Monarchiczny i dziedziczny w linii męskiej, według porządku pierworodzeństwa.

„II. Lud Francuski powołuje z własnego pochopu, *Ludwika Stanisława Xawerego* Francji, brata ostatniego Króla, a po nim innych członkow *Familii Bourbonow*, według dawnego następstwa tronu.

„III. Dawna Szlachta odzyskuje swoje tytuły; nowa zatrzyma swoje dziedzicznie. Legia honorowa będzie utrzymaną wraz ze swoimi prerogatywami. Król oznaczy jej ozdobę.

„IV. Władza wykonawcza zostaje przy Królu.

„V. Król, Senat i Ciało Prawodawcze, mają wspólny udział w układaniu praw. Projekta do nich mogą mieć początkowanie razem w Senacie i w Ciele Prawodawczem; prawa jednak tyczące się podatkow mogą tylko w Ciele Prawodawczem być wnoszone. Król może wezwać tak jedno jak i drugie Zgromadzenie, aby się zatrudniało przedmiotami, które on uzna za właściwe do roztrząsania. Sankcyja Króla jest potrzebną do nadania mocy prawu.

„VI. Liczba Senatorow nie może być mniejszą od 150, ani wikszą nad 200. Nie można ich pozbawić tej godności, która jest dziedziczną w linii męskiej, podług pierworodzeństwa. Król ich mianuje. — Terazniejsi Senatorowie, wyjąwszy tych, którzy musieli zrzec się swego znaczenia jako obywatele Francuscy, pozostaną, i są objęci w powyższej liczbie. Terazniejsze uposażenie Senatu i Senatorowi do nich należy. Dochody ich będą równie między nimi podzielone, i przechodzą na ich następcow. Jeżeli Senator umrze, bez zostawienia dziedzicow, w prostey linii męskiej, udział jego przypada skarbowi publicznemu. Senatorowie mający być na przyszłość mianowanymi, nie mogą mieć żadnego prawa do tego uposażenia.

„VII. Xiążęta krwi Królewskiej są urodzonymi Członkami Senatu. Potrzeba dóysdz pełnoletności, aby sprawować obowiązki Senatora.

„VIII. Senat oznacza przypadki, w których jego roztrząsania mają być publiczne lub tajemne.

„IX. Każdy Departament mianuje do Ciała Prawodawczego też samą liczbę deputowanych, jaką dotąd wysyłał. Deputowani, którzy aż do ostatniego odroczenia zasiadali w Ciele Prawodawczem, pozostaną w niem i nadal z płacą aż do ich odmienienia. Na przyszłość będą ich mianowały Zgromadzenia obiorcze, które, jak dotąd, utrzymują się, z zastrzeżeniem w ich kształcie odmian, mogących być przez prawo wyrzeczonymi. Oznacza się lat 5 na sprawowanie obowiązkow deputowanych przy Ciele Prawodawczem. Nowy wybor nastąpi na posiedzenie 1816 roku.

„X. Ciało Prawodawcze zgromadza się, na mocy własnego swojego prawa, każdego roku w dniu pierwszym Pazdziernika. Król może je w nadzwyczajnym przypadku zwołać; może je odroczyć, może je także rozwiązać. W ostatnim atoli przypadku, Zgromadzenia obiorcze powinny najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy mianować inne Ciało Prawodawcze.

„XI. Ciało Prawodawcze ma moc naradzania się. Posiedzenia jego są publiczne, wyjąwszy przypadek, gdyby uznało potrzebę zamienić się w wydział powszechny.

„XII. Senat, Ciało Prawodawcze, Zgromadzenia obiorcze i gminne, mianują Prezydentów z pośród siebie.

„XIII. Zaden członek Senatu albo Ciała Prawodawczego nie może być uwięzionym bez poprzedniego przychylenia się Zgromadzenia, do którego należy. Wyrok względem oskarżonego członka Senatu lub Ciała Prawodawczego, zależy wyłącznie od Senatu.

„XIV. Ministrowie mogą być członkami Senatu, jakoteż Ciała Prawodawczego.

„XV. Równy rozkład podatkow jest powszechną zasadą. Nie może być nakazywany lub wybierany żaden podatek, jeżeli Ciało Prawodawcze i Senat nie będą względem niego dobrowolnie głosowały. Podatek gruntowy na jeden tylko rok może być stanowionym. Etat przychodow na rok następujący, i rachunki roku zeszłego, mają być przełożone Ciału Prawodawczemu i Senatowi, przy rozpoczęciu ich posiedzeń.

„XVI. Prawo oznacza sposób i liczbę zaciągu do woyska.

„XVII. Nie podległość urzędu Sędziego musi być zapewnioną. Nikt nie może usunąć się z pod swego właściwego Sądu. Utrzymuje się ustanowienie Przysięgłych (*Jury*), iako też publiczna rozprawa w procesie kryminalnym. Znosi się kara zabierania dóbr na skarb publiczny. Król może przebaczyć lub zmniejszyć kary skazanym.

„XVIII. Zatrzymują się ekystujące teraz zwyczajne Sądy; ich liczba ani zmniejszoną, ani powiększoną być nie może, chyba przez prawo. Sędziowie zatrzymają swe urzędy przez przeciąg życia, i nie mogą być złożeni, wyjąwszy Sędziów pokoju i handlowych. Znoszą się nadzwyczajne Kommissye i Trybunały, i nie mogą już być przywrócone.

„XIX. Trybunał Kassacyjny, Izby appellacyjne, i Trybunały pierwszej instancyi podają Królowi trzech Kandydatów na każde, w ich gronie, osieććiałe miejsce. Król wybiera z pomiędzy nich 15-

dnego. Król mianuje Prezydentów i Fiskałów Koronnych przy Sądach.

„ XX. Wojskowi służbę czyniący, uwolnieni ze służby Officerowie i żołnierze, pensyonowane wdowy i Officerowie, zatrzymają swój stopień, tytuł, i swoje pensye.

„ XXI. Osoba Króla jest Świętą i nienaruszoną. Jeden z Ministrów podpisuje wszystkie uchwały Rządu. Ministrowie są odpowiedzialni za wszystko, coby w tych uchwałach było w sprzeczności z prawami powszechny i osobistej wolności, iako i z prawami obywateli.

„ XXII. Wolność obrządków i sumienia zostaje nienaruszoną. Duchowieństwo rozmaitych Kościołów w równym sposobie będzie uważane i bronione.

„ XXIII. Wolność druku jest nieograniczoną, z zastrzeżeniem prawnego ukarania przestępstw, wynikających z nadużycia tej wolności. Zatrzymują się Kommissye Senatoryalne wolności druku i osobistej wolności.

„ XXIV. Dług Państwa zostaje nienaruszony. Utrzymują się nie odzownie przedaże dóbr narodowych.

„ XXV. Zaden Francuz nie może być pociągany do zdania sprawy, z powodu wynurzonych przez siebie opinii lub danych głosów.

„ XXVI. Każdy może osobiście podać prozby Władzom Konstytucyjnym.

„ XXVII. Wszyscy Francuzi mają równe prawo do wszelakich urzędów cywilnych i wojskowych.

„ XXVIII. Wszystkie obowiązujące teraz prawa utrzymują się w swej mocy, dopóki prawnie zniesionemi nie będą. Zbiór praw cywilnych zwać się będzie: *Kodex cywilny Francuski*.

„ XXIX. Niniejsza Konstytucya ma być przedłożona do przyjęcia ludowi Francuskiemu, w mającym się oznaczyć później kształcie — *Ludwik Stanisław Xawery* będzie ogłoszony *Królem Francuzów*, skoro zaprzysięgnie i podpisze następujące przyrzeczenie: *Przymiuję Konstytucyę, i zaprzysięgam szanować ją i utrzymać*. Przysięga ta będzie powtórzoną przy uroczystym składaniu mu przysięgi wierności przez Francuzów.

(Podp.) *Xiaże Benewentu Prezydent.*

Hrabiowie Valence i Pastoret.

Sekretarze.

Gazety Berlińskie pod artykułem z Paryża dnia 19go Kwietnia zawierają następnę z Gazet Francuskich wyjęte wiadomości:

Po zawczoraj, to jest 17go Cesarz Franciszek oglądał Museum, i kilka godzin w nim bawił. Ze zgromadzonych tam dzieł sztuki, nic nie było wywiezione, to zaś, co przez ostrożność ukrytym zostało, już powróciło na dawne swoje miejsce. — Skarby, na rozkaz Bonapartego wywiezione ku *Orleanowi*, i na powrót odzyskane, znajdowały się w dziesięciu wielkich dwu-kołowych Skrzyniach, i dnia 15go do *Thulleries* przyprowadzone pod eskortą *Zandarmeryi*. Oglądał je *Hrabia Artezji* i rozmawiał z Officerami eskorty. *Jenerał Carnot*, dawniejszy *Jenerał korpusu Inżynierów*, przysłał do *Ministra wojny* pod 4tym Kwietnia swój akt przystąpienia, i służbę swoją nowemu Rządowi ofiarował. — *Marszałek Macdonald* pod dniem 14tym Kwietnia do tegoż Tymczasowego *Ministra wojny* napisał: „ Jak tylko, *Mospanie Jenerale*, widzę się być uwolnionym od przysięgi i wszelkich ku *Napoleonowi* obowiązków, tak natychmiast pośpieszam oświadczyć mu, że przystępuję do zdania większości narodu, która *Familią Burbonów* na tron iey przodków powołuje. *Mam honor &c.*

Dnia 16go *Feldmarszałek Blücher*, przyszedłszy do zdrowia, pierwszy raz ukazał się na przechadzce w *Palais Royale*. Zgromadzenie ludu dla oglądania tego Sędziwego bohatera było nadzwyczajne; uważano, że piersi iego okryte było 17tą orderami wojskowemi.

Xiaże Berry najmłodszy syn *Hrabiego Artezji* dnia 13go Kwietnia przybywszy do *Cherbourg*, oświadczył tamtejszemu *Kommandantowi*, że *Król Ludwik XVIII.* życzy sobie na okręcie *Francuskim z Anglii do Francji* przepłynąć. Z tej przyczyny już dnia 15go wyszedł z tamtego portu liniowy wojenny okręt w towarzystwie iedney *Angielskiej fregaty*, na którym, jeżeli żadna inna przeszkoda nie

wstrzyma, *Ludwik XVIII.* dnia 30go Kwietnia przybyć miał do *Cherbourg*.

Już dnia 15go Kwiet. niektóre kolumny wojsk *Sprzymierzonych*, mianowicie *Bawarskie* i *Wirtemberskie*, wyruszyły z okolic *Paryża*, biorąc kierunek przez *Szampanię* i *Lotaryngię* ku *Renowi*.

Jeszcze dnia 12go Kwietnia *Deputacya Municypalności miasta Paryża*, miała audyencyą u *Króla Pruskiego*, *Mówca* iey w swojej mowie po między innemi wyraził: „ Od dwódziesięciu pięciu lat, *N. Panie*, mieszkańcy *Paryża* żyli w pośród burz i nawałnic rewolucyi, która, iak niehamowny potok, wszystko spuścizła, własnego *Króla* poddała pod miecz oycobójczy, i na iego miejsce wprowadziła Rząd, który nurzając się we krwi niewinnych swoich ofiar, zamienił się nakoniec w zupełną rozwiązłość i swawolę. W tenczas to, w miesiącu *Vendémiaire*, ieden zuchwały i lekkomyślny człowiek, udając się za obrońcę mniemanych *Reprezentantów* ludu, napelniał ulice tego miasta strumieniami krwi iego własnych mieszkańców. W nadgodę takiego czynu, ten człowiek osiągnął i przywłaszczył sobie berło *Bourbonów*. *Chciwy krwi*, *zdzierca tronów* i *narodów*, wystawiał sobie, że ponieważ *Król* cnotliwy padł ofiarą rozhukaney wściekłości, on powinien być panować w pośród zbrodni, nieładu, fałszów, zamieszania i krwi rozlewu: *Zaslepiiony!* nie widział, że *sprawiedliwość* i *cnota* są najpotężniejszymi tarczami tronu, i że on nie był tylko *biczem*, którego *Opatrzność* wybrała do ukarania występków naszych. *Omamiony powodzeniem*, i przewyższając nawet *Robespiera*, który wszystkich pocziwych wymordować zamyslał, przedsięwziął on wtrząsnąć wszystkiemi tronami *Europy*, tak, aby po między *Panującymi* w tej części *Swiata*, iego *Familią* w krótkim czasie najstarszą być mogła; i gdyby mógł być jeszcze daley posunąć swoją pychę, *powierzchnia kuli Ziemskiej* byłaby za szczupłą do iego zamysłów. *Lecz nakoniec wiarołomstwo* tego człowieka, sklepiło święty związek *najpotężniejszych Władców*, którzy na czele *walecznych wojsk* swoich uwolnili od niego *Ziemie Francuską*. *Wspaniali Monarchowie!* upokorzyć nas nie było celem *Waszym*; widzieliście, coby mogła być *waleczność Francuzów*; gdyby iey wskazano cel godny iey usiłowań. *Wasza wielkomyślność* zdobyć chciała nasze serca — *Dopełniliście* swojego celu, *uczucia wdzięczności* nigdy w nich *zmasane* nie będą. „

Król Jmć Pruski w odpowiedzi swojej oświadczył, że nigdy nie wątpił o uczuciach pocziwych mieszkańców *Paryża*, że przez wszystkie czasy *rewolucyi* ubolewał szczerze nad ich klęskami, i że nakoniec *najmilszą nadgodą* iego trudów i nateżeń jest ta myśl, iż się mógł przyczynić do przywrócenia *świātu swobody* i *pokoju*.

Ferdynand VII. i iego *Stryy Infant Don Antonio*, przybywszy pod eskortą wojsk *Francuskich* do *Bascara*, zostali oddani *Jenerałowi Hiszpańskiemu Copons*; *Infanta Don Carlos* *Marszałek Suchet w Figueras*, iako *zakładnika*, zatrzymał. Dnia 24go *Marca Ferdynand* przybył do *Girony*, i dał audyencyą *Władzom miejscowym*. Dnia 2go Kwiet. w *St. Carlos*, w *Królestwie Valencyi*, powitany został przez *Deputacyę* od *Regencyi* wyslaną. *Barcelona* i *Tortosa* były iedyne *twierdze*, które ieszcze posiadali *Francuzi*; *lecz* i te przez *wojska Hiszpańskie* ściśle były *oblężone*.

Jedna z *naygodniejszych wiary Gazet Francuskich*, pisze *Gazeta Berlińska*; donosi, że *Bonaparte* dnia 18go Kwietnia zrana *wyprowadzony* został z *Fontainebleau* na miejsce swego *przeznaczenia*. *Jenerał Lefevre-Desnoutes* nie będzie mu *towarzyszył* na *wyspie Elbie*; *albowiem* on ieszcze dnia iego Kwietnia, *akt* swojego *przystąpienia* przysłał do *Rządu Tymczasowego*. *Przeciwnie* *twierdzą*, że *Jenerał Drouot* sam się oświadczył z *chęcią* *iechania* z *Bonapartem*. — *Twierdzą ieszcze*, że *gdy Bonaparte* przed *aktem* swojej *abdykacyi*, wyrzekł na *wojsko*, *które go odstąpiło*, *Jenerał Dulauloy* odpowiedział mu z *przywoitą godnością*: „ *Armia* wszystko dla *Ciebie* czyniła; *wypełniała* *twoje rozkazy*; *walczyła* za *twoją sprawę* do *ostatniego momentu*; *lecz* *kiedy* *iey* *wszystko* *ma* *być* *wydartem*; *honoru* *iey* *przynajmniej* *nie odbieray*. — *Ja* *nie mówię* o *artylleryi* *gwardyi*; *odpowiedział* *Bonaparte*. — *Ja* *też* *rzekł* *Jenerał*; *nie mówię* za *artylleryą* *ani* za *gwardyą* *w*

szczególności, ale za całą armią, i wszyscy tu przytomni Jenerałowie i Oficerowie powiedzą ci, Panie, w obliczu twoim, że wszystko dla Ciebie poświęcili: sam nawet nie możesz tego nie wyznaczyć. — Bonaparte, który nie zwykł był przyznawać się do błędu, zamilkł i odszedł. Podobnych niesłuszności nie raz on dopuszczał się wprzód, i drukiem je ogłaszać kazał. W niedawnych swoich biuletynach powstałe na miasta Francuskie do których wchodziły woyska Sprzymierzone; *Macon*, podług niego poddało się 18tu Kozakom, a *Rheims* 150 przez dni 14 żywiło. W ostatnim swoim biuletynie rzuca obelgi na miasto *Paryż*, wymazuje go z rzędu dobrych miast swoich, i odtąd oboz Stolicą władcy Francuskiego ogłasza. Przeciwnie Sprzymierzeni oddawali zawsze sprawiedliwość stałości i mężstwa woyska Francuskiego.

Kopenhaga dnia 19go Kwietnia.

Dodatek nadzwyczajny do dzisiejszej urzędowej naszej gazety, zawiera, że ratyfikacye traktatu między *Danią i Brytanią Wielką* dnia 7go t. m. w *Leodium* wymienione zostały.

Podług wiadomości z *Norwegii* P. *Anker* wysłany z tamąd do *Londynu*, aby Rząd Wielkiej Brytanii skłonił do uznania niepodległości *Norwegii*, powrócił z niepomyślną odpowiedzią, albowiem Ministrowie Angielscy oświadczyli, iż ponieważ *Norwegia* uroczystym traktatem przez *Danią Szwecyi* odstąpioną została, a *Wielka Brytania* z temi obudwoma Państwami w stosunkach przyjacielskich zostaje, przeto nie może nic takiego uczynić ani upoważnić, coby dla *Szwecyi* było przeszkodą do zająć *Norwegii* w prawne posiadanie. — Tak więc wątpić nie można, że w terażniejszym rzeczy położeniu *Norwegia* będzie się musiała poddać dobrowolnie *Szwecyi*. Twierdzą nawet, że Królewicz *Xże Krystyan*, który się był Rządzcą tego kraju ogłosił, i o jego niepodległość walczyć zamysłał, żądał inż od Dworu Szwedzkiego paszportów, aby przez *Szwecyę do Danii* powrócił.

Ze Szwajcaryi dnia 18go Kwietnia n. s.

Sejm Szwajcarski w *Zurich* na 4tym swoim posiedzeniu d. 14go postanowił, iż dla osadzenia granic ma stanąć korpus 5000 woysk Szwajcarskich, i że woyska tego narodu będące na żołdzie Francuskim, chociaż bezpośrednio nie mogą być odwołane, dany im jednak będzie rozkaz, aby się od wszelkich kroków nieprzyjacielskich przeciwko Sprzymierzonym wstrzymały, i terażniemu Francuskiemu Rządowi posłuszne były. — Względem zupełnego odwołania tych woysk Kantonów mają traktować z nowym Rządem Francyi — Mocarstwa Sprzymierzone wyraźnie oświadczyły, iż exystencyi polityczney Szwajcarów dopóty uznać nie mogą, dopóki ich Konstytucya nie uzna równości praw 19tu Kantonów od 1803 roku exystujących. (z *Gaz. Berl.*)

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— Donoszą z pod *Hamburga*, że *Davoust* uwiadomiony o wypadkach nastąpionych we Francyi, otrzymał pozwolenie wysłania do *Paryża* swojego Oficera pod eskortą woysk Sprzymierzonych.

— Donoszą z *Genewy* pod dniem 13 Kwietnia, że Jenerał *Bubna* zawarł rozejm z Jenerałem *Marchand*, który późnię przypiął białą kokardę, i wraz ze swoim korpusem uznał nowy porządek rzeczy.

— Donoszą z *Lugdunu* pod dniem 11m Kwietnia: „P. *Damas*, który tu jeszcze w *Styczniu* dla zaciągnięcia korpusu ochotników przybył, po zająć *Lugdunu* z kilkaset ludźmi cofnął się był do *Roanne*. Tam wzmocniony swój oddział od 4. do 6,000 ludzi, w ostatnich dniach *Marea*, zbliżył się aż do *Labres*, o 4ry godziny drogi od naszego miasta — Pociągnął przeciwko niemu korpus Austriacki; przyszło do bitwy pod *Tarare*, po której Austriacy weszli do *Roanne*, a *Damas* uszedł do *Clermont*. — Dnia 8go Kwietnia *Xiążę Hessen Darmstadski*, który się tu znajduje, ogłosił przy gromie dział wiadomość, o wejściu woysk Sprzymierzonych do *Paryża*. — Uyrzano zaraz tam i ówdzie białe kokardy — Dnia 9go ukazała się odezwa *Mera* i jego Adjunktów, przez którą *Ludwik XVIII.* Królem Francuskim jest uznany. Na ratuszu powiewała biała chorągiew — zniknęły kokardy trójkolorowe — O godzinie 1szej *Ludwik*

XVIII. był ogłoszony Królem przy odgłosie Muzyki i okrzykach ludu — Wszystko jest pełne radości. Marszałek *Augerau* przypiął także białą kokardę, i tu inż przybył. Kroki nieprzyjacielskie ustały. „

— Instytut Francuski na uroczystym swoim posiedzeniu postanowił, złożyć najwyższe podziękowanie Senatowi i Rządowi Tymczasowemu za powrót Narodowi Króla, za którym wzdychała cała Francya, i za nadanie mu Konstytucyi, do ducha wieku i cywilizacyi Europy stosowney. Instytut prosił oraz Rządu Tymczasowego, aby za jego wstawieniem mógł otrzymać dozwoleńie złożenia Monarchom Sprzymierzonym najwyższego podziękowania za zachowanie dzieł sztuki i Gieniuszu w Stolicy Francyi.

— Przez szczęśliwe powrót na tron Francuski Familij Burbonów, siedmiu więźniów Stanu, którzy od 6 tygodni z zamku *Ham w Pikardyi* do *Rouen* zaprowadzeni zostali, odzyskało teraz wolność: są zaś następni: P. *Givoire*, Szef Eskadry w Służbie Królewskiej; *Ludwik Carrega*, Pan *Levidan* były Adjutant Jenerała *George Couchery* Oficer ze Sztabu Jenerała *Pichegru*: P. *Lazin* uczoney, *Pacheco* Kapłan Hiszpański; *Doucouit* Oficer dawniejszy w morskiej służbie.

— Konwencya z Wice Królem Włoskim dnia 16 Kwietnia w zamku *Schiarino-Rizzino* przed *Mantuą* zawarta, składa się z 18 Artykułów urzędownie ogłoszonych. Treść ich następną: — Między woyskami Austriackimi, Neapolitańskimi i Angielskimi z iedney, a woyskami Włoskimi i Francuskimi pod wodzą Wice Króla zostającymi będzie rozejm — Woyska Francuskie będące we Włoszech, mają we dwa dni po tej umowie, iesliby od nowego Rządu Francyi innych nie odebrały rozkazów, odciągnąć przepisane drogami do tych Prowincyi Francuskich, które są osadzone przez woyska Mocarstw Sprzymierzonych. Kommissarze Austriacy towarzyszyć będą kolumnom Francuskim. — W dziesięć dni po wyruszeniu woysk Francuskich do Francyi, Woyska Austriackie będą mogły przechodzić etapowemi marszami przez Królestwo Włoskie od strony *Kremony i Breścia* — Twierdze *Osopo, Palmanuova, Wenecya i Legnago*, z zamkami, artylleryą i siłą morską wydać się natychmiast woyskom Austriackim. — Wolno będzie Królestwu Włoskiemu wysłać Deputacyą do głównej kwatery Monarchów Sprzymierzonych, a gdyby odpowiedź tej Deputacyi dana była takiego rodzaju, iż rzeczy zgodnie ukończyły się nie mogły, tedy kroki nieprzyjacielskie nie rozpoczną się aż w 15 dni po deklaracyi Monarchów Sprzymierzonych — Woyska Włoskie zostaną w tych częściach Królestwa Włoskiego, które od woysk Sprzymierzonych nie są zajęte. (z *Gazet Wiedeńskich*)

— Gazeta Ryska zawiera artykuł pod dniem 12tym Kwietnia z *Londynu*, który wyraża, że *Ludwik XVIII.* w dniu 11m t. m. nową Konstytucyą Francuską przyjął, i to swoje potwierdzenie natychmiast gońcem do *Paryża* odesłał.

— Gazety Francuskie, a z nich Berlińskie donoszą, że gdy w *Lutym* Bonaparte na czas krótki wszedł na powrót do *Troyes*, pierwsze jego słowo, nim ieszcze zsiadł z konia, było, aby P. *Gau* był roztrzelany. Dowiedział się on przez swoich szpiegów, że P. *Gau*, w czasie pobytu Sprzymierzonych nosił krzyż *Sgo Ludwika*, i nienawidził go ieszcze z tego powodu, że P. *Gau* był niegdyś Adjutantem *Xięcia d'Etghien*. Ten okrutny rozkaz Bonapartego był, pomimo też licznej familii, tegoż dnia wykonany. Teraz Rząd nakazał, aby za tego ostatniego męczennika swych Królów uroczyste żałobne nabożeństwo w Kościele *Sgo Ludwika* odprawione było. — W Archiwach tajemney Policji *Paryskiej* znaleziono notaty następnych wydatków — „ Za ukazaniem się pierwszemu Cesarza na operze, po powrocie z nad *Berezyny*, dla wzbudzenia entuzjazmu na parterze 2,500 Franków — Gdy Cesarz przechadzał się przed swoim odjazdem na ostatnią kampanię, na duch pospólstwa, 5,000 franków &c. &c. — Twierdzą, że ieden z przyjaciół Bonapartego, tego wieczora, gdy o podpisaniu aktu abdykacyi mowa była, niepostrzeżony położył na rogu stołu nabity pistolet — lecz naziutrz pistolet cały i nietknięty na stole znaleziono.

Nowe Xiążki

1 Initia Philosophiae proprie sic dictae. Liber I. Psychologiae partem Primam continens. — Auctore Joanne Henrico Abicht. Vilnae anno 1814. In 8vo maiori — Pag. 185. — W Xiegarzni Uniwersytetu, u JP. Zawadzkiego, kosztuie złotych pięć.

Autor w tej części tak rozprawia o siłach duszy, że nie tylko uczniom słuchającym jego nauki, ale nawet każdemu miłośnikowi Filozofii, który nie ma zupełnego wstrętu od pracy myślenia, zrozumiałym i pożytecznym być może. Czytelnicy nie znajdą w tym dziele stronnictwo ducha sekty, ale rzetelną usilność dochodzenia prawdy w samej naturze. — Dalsze części Filozofii, które na tych pierwszych gruntują się zasadach, później lub prędzej stosownie do okoliczności, ale zawsze niezawodnie, dla uzupełnienia tego dzieła, wyjdą na widok publiczny.

OGŁOSZENIA RZADOWE.

1 Wileński Gubernski Rząd czyni wiadomo, że w Wileńskiej Izbie Skarbowej odbywać się będą targi na oddanie w arendę z 1815go po 1819ty rok, Wileńskiej Gubernii, w Miastach, Wilnie i Kownie Sosowy i Konsumpcyjny, a w Wiłkomierzu Sosowy pobor. — A zatem życzący sobie wziąć w arendę takowe pobory stawić się zechcą na targi do Wileńskiej Izby Skarbowej na termin: pierwszy 10go, 2gi 17go, a trzeci i ostatni dnia 22go Septembra terazniejszego 1814 roku. Dnia 25go Aprila 1814. Sowiernik Machwitz.

1 Litewsko-Grodzińska Izba Skarbowa czyni wiadomo, iż oddawać się będą z publicznego targu w czteroletnią arendową dzierżawę od 1go Januاری następnego 1815go roku pobory Sosowy i Konsumpcyjny w Miastach Grodzińskiej Gubernii, w Grodnie, w Brześciu, Nowogrodku, Prużanach, Kobryniu — Zyczący sobie wziąć one w dzierżawę zechcą się stawić do Grodzińskiej Izby Skarbowej dla targów, na termin: pierwszy 20go Maja, drugi 30go Junii, a trzeci i ostatni 4go Augusta, terazniejszego 1814go roku: z dostatecznymi i prawnymi za sobą poręczkami — gdzie im obawione będą tak kondycje, jako też i Instruktarz, podług którego pobierają się wspomniane pobory.

Wice Gubernator, Konsyliarz Stanu i Kawaler. Michał Andrzejkowicz.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

No 150.

1 Roku 1814 miesiąca Aprila 29 dnia. Powiatowy Sąd Ziemski Wileński w Cywilnym porządku z Regestrow Summarynych za Aktoratami rozpoznał spory między WW. JPP. Maryanną Matką, Walentym Synem Moniuszkami, oraz Stanisławem i Bogumiłą z Moniuszkow Trzemeskimi Regent. Granicznymi Pttu Trockiego, a W. JX. Taulerym Wołczackim Kanonikiem Inflant: i W. JP. Hipolitem Wołkiem Sędzią Granicznym Pttu Nowogr: między innymi okolicznościami w pryncypalnym obiekcie o byłość Testamentu zeszłego JW. JX. Walentego Wołczackiego Biskupa Tomasę: Kanonika Cathedralnego Wileń: i Orderu S. Stanisława Kawalera zachodzące, in tractu której Sprawy W. JP. Symplicyan Popławski był Prezydent Ziemski Pttu Lidzkiego od WW. Moniuszkow i Trzemeskich przez Pozew będąc pociągniętym, złożył Testament w dacie Roku 1809 Aprila 7 dnia w Wilnie Dattowany z podpisem JW. JX. Biskupa Wołczackiego i z pieczętarstwem WW. JPP. Michała Zyniewa Prezydenta Ziem: Wołkow: Stanisława Hromyki Sędziego i Wiktorego Bogusławskiego Podkomorzego Pttu Kobryń: będący, i przy onym dziesięć sztuk Annexow ku probacyi nieważności czyli adoptacyi pomienionego Testamentu, ztym rozprawiające się strony, jako to: WW. JPP. Moniuszkowie i Trzemescy, oraz W. JX. Kanonik Wołczacki i W. Sędzia Wołk zrzekli się skutkow takowego Testamentu i W. Prezydenta Popławskiego od asystencyi między nimi prowadzonego Cywilnym porządkiem procederu uwolnili, a W. JX. Taulery Wołczacki Kanonik lokacyi Testamentu i Annexow żądał, przeto Sąd Ziemski Wileński lokacyą w Kancellaryi wszystkich papierow przez W. Popławskiego złożonych uznawszy, osobną w tym obiekcie Rezolucyą postanowić zadeklarował; na skutek czego poniższy ogłasza wyrok — Ponieważ wyżey datą wymieniony Testament dla różnych osob wielora-

kie zajmuie Donacye, a mianowicie dzieciom JPana Michała Wołczackiego Skarbnikowicza, Jakubowi i żenie jego Hofmanom, JP. Andrzeiowi Łukaszewiczowi, W. JP. Adamowi Sołtanowi Marszałkowiczowi, WW. Hipolitowi i Wiktorii Wołkom, W. JP. Antoniemu Popławskiemu, W. JP. Symplicyanowi Popławskiemu, dzieciom W. JP. Antoniego Wołczackiego, JPP. Walentemu i Karolowi Moniuszkom, JPannie Bogumile Moniuszkownie, JP. Marcyannie Moniuszkowej, JPP. Janowi, Wincentemu i Mikołajowi Wołczackim, JPP. Tadeuszowi i Michałowi Popławskim, JPP. Janowi i Petroneli z Wołczackich Karpowiczom, JPP. Fabianowi i Rozalii z Wołczackich Szukiewiczom, WW. JPP. Zienkowiczom z Wołczackiej rodzący się, W. JP. Cypryanowi Wołkowi z Wołczackiej rodzącemu się i Siostron onego, XX. Dominikanom Wileń: S. Ducha, XX. Bernardynom Wileń: XX. Karmelitom Ostrobramskim i WW. SS. Wileńskim, JXX. Franciszkanom Wileń: JX. Koniuszewskiemu, oraz sługom P. Zukowi byłemu Ekonomowi i P. Ostrowskiemu, tudzież poddanym Suderwianskim Krzysztofowi Szwedowi, Stanisławowi Kuchmistrzowi, Lokajowi Kazimierzowi Jurcewiczowi, Kuczerowi Stanisławowi, Furmanowi Baranowi, a ztym bez ogulnego zebrania się Donataryuszow o nieważności Testamentu przez kilka tylko osób zapowiadanej definiować nie wypada, oznaczenia zaś różnym Donataryuszom summ i aktorstwo Dóbr pryncypalnie obciążać może majątność Suderwę w Powiecie Wileń: sytuowaną przez W. JX. Kanonika Wołczackiego ad prasens possydującą się — Ztym Sąd Ziemski Wileński wszystkich przez Testament zajętych Donataryuszow adcytował do Sądu swojego W. JX. Tauleremu Wołczackiemu Kanonikowi Inflant: do jednoczasowej i nayrychlejszey z Reiestrow Taktowych rozprawy poleca, i jeśliby wszystkich Donataryuszow formalnemi pozwami adcytować nie mógł, Edyktalne trzykrotne wydać dozwała, dla uwiadomienia zaś wszystkich interessujących, taką Rezolucyą z upewnieniem, iż w każdym czasie wolne jest w Kancellaryi przejrzenie Testamentu i Annexow, do Gazet Kuryera Lit: niezwłocznie podać postanawia.

Tomasz Wilejko Prezydent.

Kanutt Romanowicz Sędzia,

Józef Xiążko Giedroyć Sędzia.

Mateusz Czyż Sędzia.

1 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozdział majątku Star. Abrahama Leybowicza Szluzberga Obywatela Wileńskiego naznaczony, w powtórny terminie ad fundum Kamienicy w Mieście Wilnie za Zamkową Bramą sytuowanej w zupełnym komplecie zebrany, z powodu zaszłej śmierci Aktora, dla pozostałych dwóch jego Córek Star. Hody-Hendy, i Sory-Kieyli Abrahamowien wspólnie z dodanymi opiekunami rozprawiających się, kopią z Spraw przez wszystkich Kredytorów i Pretensorów do Kancellaryi Ziemskiej Wileńskiej złożyć się powinny uznał, i ostateczną rozprawę do dnia 20go Junii roku terazniejszego 1814 prorogował, żeby więc wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie z jakiegokolwiek bądź źródła pretensye do majątku po zeszłym Star. Abrahamie Leybowiczu Szluzbergu pozostałego uraszczać mogący pod upadkiem swych pretensyów do jednoczasowej łączyli się rozprawy, niniejszą zawiadawia awizacyą.

1 Roku 1814 Marca 10go dnia, Sąd JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Taxatorsko-Exdywizorski w przewodni Dekretu Sądu Głównego Departamentu-Cywilnego roku 1811 Xbra 20go dnia zakroczonego Taxę i Exdywizyą majątku Dóbr Niewordzian i Dymayć WW. JPP. Michała i Ludwiki Choromańskich Sęstwa był. Grodz. Telszewskich naznaczającego ad fundum Dóbr Niewordzian przy-

bywszy Akcesoryjny postanowił wyrok, przez który wyrażone Dobra z pod posesyi Debitorów odiawszy dostateczną odpowiedź mającym pretensorom w Administracyą poruczył — Geometrów na wymiar onych i komportacyą Dokumentów pretensorstwo oraz ilość funduszu Debitorów wyjaśnić mogących do Kancellaryi Grodzkiej Powiatu Telszewskiego w przeciągu od dnia 20go Aprila do dnia 1go Maja przeznaczył, termin powtórnego zjazdu do 5go Junii roku idącego zakreślił, i gdyby w tym czasie wszyscy Pretensorowie z swoimi dowodami stanęli sub amissione causæ zastrzegł, o czym trzykrotnie przez Kurjera Litewskiego zawiadomić Publiczność postanawia.

Prezydent Ziemi Powiatu Szawel. i Exdywizor. Kownacki.

Mikołaj Szukszta Prezydent Ziemi Pttu Telszew. i Exdywizor.

Jakub Mackiewicz Prezydent Grodzki Telszew. i Exdywizor.

Grodzki i Exdywizorski Regent Bohdanowicz.

2 Na dniu 20 Augusta terazn: 1814 roku przeznaczony jest Zjazd ostateczny Exdywizorski do majątku Aukštolek w Pcie Upit: położonego — Gdzie domierzy się prawna satysfakcyja Kredyterom zeszyłych Antoniego Oyca, Dominika Syna Staniewiczow — przy zapisaniu ammissyi pretensyi nie objawionych, uwiadamia —

Adam Jasiński Regent Ziemi: Upit: i Exdywiz:

2 Po Dekretach Remissyynym Ziemi: Upit: i pierwotnym Exdywizorskim w terminie 1 Angusta w Roku 1814 Zjazd ostateczny Sądu Exdywizor: do majątku Użubola w Pcie Upit: leżącego, W. JP. Justyny Krauzowey Rotm: skutecznym zostanie. W ówczas mają się objawić pretensye za Obligami WW. Krauzow stosujące się, które Sąd rozpozna — Nie objawionych zaś ammissyą zapisze, uwiadamia —

Adam Jasiński Regent Ziemi: Upit: i Exdywiz:

3, Na skutek Dekretu Remissyynego Sądu GH: 2go Departamentu Gubernii Lit: Grodzkiej — Roku 1814 Miesiąca February 23go dnia między W. JP. Józefem Danieyko byłym Kommissarzem Cywilno - Wojskowym Pttu Nowogr: jednym, a jego Wierzycielami i Pretensorami z drugiej strony zapadłego — Sąd Taxy i Exdywizyi majątkow wspomnianego W. Danieyki przeznaczającego — Sąd tenże Tazatorski, z osób niżej podpisanych złożony, do majątkości Basina, w Powiecie Nowogródzkim leżącej, w terminie przez powyższy Dekret oznaczonym, zjechawszy, pomiar pomienionej majątkości Basina w Nowogródzkim, a Folwarkow Zapola i Maluzyna czyli Pucielowce zwanych w Lidzkim Powiecie leżących, udeterminował, komportacyą papierow nawzajem między stronami na dzień 15 Maja Roku idącego 1814 z przeznaczeniem ich persystencyi do dnia 31 Julii, oraz Akta Inkwizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi postanowił, a czynność swoją ku ostatecznemu rozwiązaniu rzeczy i zebraniu się Sądu na dzień 20 Augusta Roku tegoż odłożył. Żeby więc strony do pomienionego W. Józefa Danieyki i jego majątkow, jakkolwiek bądź mogące się stosować pretensye na dopiero wzmieniony termin, do miejsca Exdywizorskiej Jurydykcyi, to jest do majątkości Basina przybywali, i z papierami sobie służącymi popisywali się, obowiązując, i że stosownie do Dekretu Sądu GHgo, kto do pomienionej Exdywizyi nie przyjdzie, tracić swoje pretensorstwo będzie, ostrzega, i tę awizacyą trzykrotnie do Gazet podać determinuje. Działo się w Basinie 1814 Aprila 17 dnia.

Michał Kunciewicz Exdywizor Prezydujący.

Ludwik Andrzejkowicz Exdywizor.

Leonard Dowgierd Exdywizor.

3 Dekretem Remissyynym Sądu Głównego Grodzkiego przeznaczona jest Taxa i Exdywizya majątkości JW. Franciszka Grafa Dunina Jundziła był. Podkomorzego Grodzkiego i Kawalera, tak w Gubernii Grodzkiej, iako też Wileńskiej i Minskiej sytuowanych, i termin pierwszego zjazdu na dzień 15 Maja roku idącego ad fundum Brzostowica murowana zwane w Gubernii i Powiecie Grodzkim leżące jest zamierzony — Wzywa się przeto wszystkich Kredytorów i rozmaitego gatunku pretensorów, ażeby na ten termin z pretensyami swoimi stawali, w którym po ułatwieniu Akcesoryjnych kwestyów, będzie naznaczony drugi zjazd dla ukończenia poruczonego dzieła — Takową awizacyą iako Plenipotens potpisuję.

Jan Sierżputowski Adwokat Sądu Głównego Grodzkiego.

A W I Z A C Y E

1 Zeszyły roku 1814 Aprila 8go dnia do wieczności W. JX. Andrzej Szpyrkowicz Kanonik Zmudzki, Professor Emeryt, czyniąc ostateczną dyspozycyą wyraził: iż jeśli kto z krewnych onego miał docho-

dzić po nim Sukcesyi, pokazał dla nich nie które sumki pieniężne i procenta zaległe od summy funduszowej. Niżej podpisany Exekutor Testamentu zmarłego Kanonika, podając tę wiadomość do Kurjera Litewskiego na trzy krotne wydrukowanie, żąda, aby przez nią wszyscy prawni zmarłego Sukcesorowie, opatrzeni dowodami, iakich rzecz wymaga, przybywali do Worn w Powiecie Telszewskim leżącego miasta.

*X. Bonawentura Goylewicz Kustosz
Pralat Katedralny Zmudzki.*

2 Powodem czasowego oddalenia się Brata meiego JO, Xięcia Jegomości Ignacego Giedroycia Koadiutora Biskupstwa Zmudzkiego w głąb Rossyi, mając powierzoną mnie Plenipotencyą do wszystkich Jego interessów, i w tey kolei przedsiębiorąc obliczyć się ze wszystkimi tegoż Brata meiego Debitorami i Kredytorami, ażeby w zmassowaniu ieneralney o wypadającej do zapłaty summie wiadomości, mogły być skuteczniejsze w ich zaspokoieniu wynalezione środki, tym iedynie celem wszystkich JWW. i WW. Kredytorów, oraz Debitorów wyrażonego Brata meiego, przez ninieyszą trzykrotnie w Kuryerze Litewskim zamieszczającą się awizacyą mam honor zapraszać; iżby dowody swych należnościów, ku przyspieszeniu satysfakcyi w nayrychlejszym czasie, czy to przez się, czyli też przez umocowanych swoich raczyli mnie obiawić względem wielości należnych summ, w mieście Wilnie obliczyć się, i tym sposobem wypłatę ich uzyskać. — Datt w mieście Wilnie 1814 Msca Aprila dnia 16go.

Jan Xiąże Giedroyć Gubernski Marszałek i Kawaler.

O S T R Z E Z E N I A

2 W. Jan Smigielski był Piarsz Ziemi Zawileyski, wybywając wiecznością Folwark swój dziedziczny Szostaki zwany w Powiecie Zawileyskim w Parafii Woystomskiej Gubernii Litewsko - Wileńskiej położony, JW. Karolowi Grafowi Przeddzieckiemu b. Marszałkowi Powiatu Zawileyskiego i Kawalerowi, lubo podał onemu na Tabelli swoich Wierzycieli przez siebie podpisaney, i na restującą summe z uwowy o wieczność tegoż Folwarku w ilości rubli srebrnych tysiąc N. 1000 wynikłą, wziął Oblig od JW. Przeddzieckiego z terminem opłaty w Roku terazniejszym 1814 Msca Sierpnia, jednak gdy powyższą Tabellą nie zajęci Wierzyciele, do Szostakow przez tego W. Smigielskiego wybytych, stosują summowne swe pretensye i JW. Przeddzieckiego pozywają — Przeto aby takowego Obligu na rubli srebrnych 1000 jako rękoymią dla JW. Przeddzieckiego i nadtabelowych Wierzycieli będącego pewności — nikt wlewkami pod żadnym widokiem nie nabywał, przez ninieysze ostrzeżenie Gazety Kurjera Litewskiego każdego zawiadamia się.

2 Niżej piszący się uwiadamia każdego w ogólności i szczegulności, aby niechciał wchodzić w żadne umowy doczesne, lub wieczyste z Bogumiłą Ciszkową o Kamienicę w Mieście Wilnie po Gryzie Organaystrze nabytą pod Nrem 105. której Aktorstwo samoiednemu niżej piszącemu się przynależy, i aby żadnych kredytów nieczynił i nieprzyimował Ewikcyi; albowiem każdy dopuszczając się tego, przypisze winę straty sobie samemu, gdy z nieaktorką co czynić zechce, a to do ukończenia rozpoczętego Proceduru w Magistracie Wileńskim — Roku 1814 Aprila 22go dnia — Piotr Ciszko właściciel po Gryzie nabytego Domu Obywatel Wileński.

O G Ł O S Z E N I A

2 Niżej piszący się w imieniu moim i w imieniu familii bliskiej należącej do sukcesyi po zeszyłym Marcynie Bełdowskim zmarłym w Roku przeszłym w domie JW. Komara Pułkownika ogłasza co następuje: Gdy w celu przyięcia oney zjechałem na to miejsce, znalazłszy zaprzeczenie, iż bez ewikcyi na ziemny majątek wniesionej, nie mogę takowey sukcesyi posięgać, celem więc ubezpieczenia, mających mnie powracać takową należność, ogłaszam, iż jeśli kto, prócz mnie i moiey bliskiej familii miał jakie do tego pretensorstwo, aby w ciągu półrocznym jawili się do Nowogródka i swiadectwo w Aktach tamecznych, dowodow swoich złożyli.

Podpisuję się: *Józef Bełdowski.*

1 W następujący Czwartek, to jest: dnia 7go Maja będzie dany wielki Fairwerk, którego rozkład sztuk Mechanicznych, będzie Afiszem uwiadomiony — Miejsce reprezentacyi na Ulicy Trockiej za Kościołem XX. Franciszkanów w tychże XX. Folwarku.